

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยสารที่ได้จากต่อม parotoid ของคางคกชนิด Bufo melanostictus ในหนูถีบจักร และกระต่ายพบว่า มีผลกระตุ้นการหายใจและมีน้ำตาลออกมากขึ้นในระยะแรกเมื่อได้รับปริมาณสารน้อยแต่เมื่อให้สารในปริมาณมากขึ้น ทำให้กล้ามเนื้อที่ควบคุมการเคลื่อนไหวคลายตัว การหายใจจะอ่อนแรงและลดลง จนในที่สุดจะหยุดหายใจ ชัก และตาย ผลในแมวที่สลับพบว่า สารละลายยางคางคกกระตุ้นความดันโลหิตเพิ่มมากขึ้น ชัดขวางการนำคลื่นไฟฟ้าในหัวใจ โดยพบการเปลี่ยนแปลงของ ECG และเกิด cardiac arrhythmias ที่รุนแรงและก่อนตายจะพบอาการของ ventricular fibrillation ในทุกการทดลอง การบีบตัวของหัวใจหนูตะเภาที่แยกออกมา จะเพิ่มมากขึ้นทั้งอัตราเร็วและแรงบีบตัวและพบ cardiac arrhythmias เมื่อได้รับปริมาณสารมากขึ้นโดยที่ลักษณะของ cardiac arrhythmias ในหัวใจหนูตะเภาจะคล้ายกับ arrhythmias ก็พบในแมวที่สลับ การเพิ่มของความดันโลหิต อาจจะเป็นผลจากการเพิ่มแรงบีบตัวของหัวใจและการหดตัวของหลอดเลือด ผลการศึกษาในสัตว์ทดลองปกติ ในสภาพสลับ และรวมถึงผลต่ออวัยวะบางอย่างที่แยกออกมา พบว่าพิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือดเป็นพิษที่สำคัญ การที่สารละลายยางคางคกทำให้กล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว รวมทั้งการหายใจ คลายตัวอย่างมาก จนหยุดหายใจ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พิษของสารจากยางคางคกมีมากขึ้น

ผลที่พบจากการวิจัยนี้จะเป็นข้อยืนยันถึงอันตรายจากสารที่มีอยู่ในต่อม parotoid ซึ่งสารพิษที่สำคัญควรเป็นพวก Bufagin, Bufotoxin และในปัจจุบันนี้ยังไม่มีการป้องกันและรักษาอาการพิษที่ได้แน่นอน ดังนั้นควรที่จะมีการทำวิจัยต่อไป

เพื่อหาวิธีการหรือยารบางชนิดมาป้องกันหรือรักษาอาการพิษต่าง ๆ โดยเฉพาะพิษกอดหัวใจ
และคอกดามเนอดาย การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงอันตรายจากสารพิษใน
คางคกก็จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย